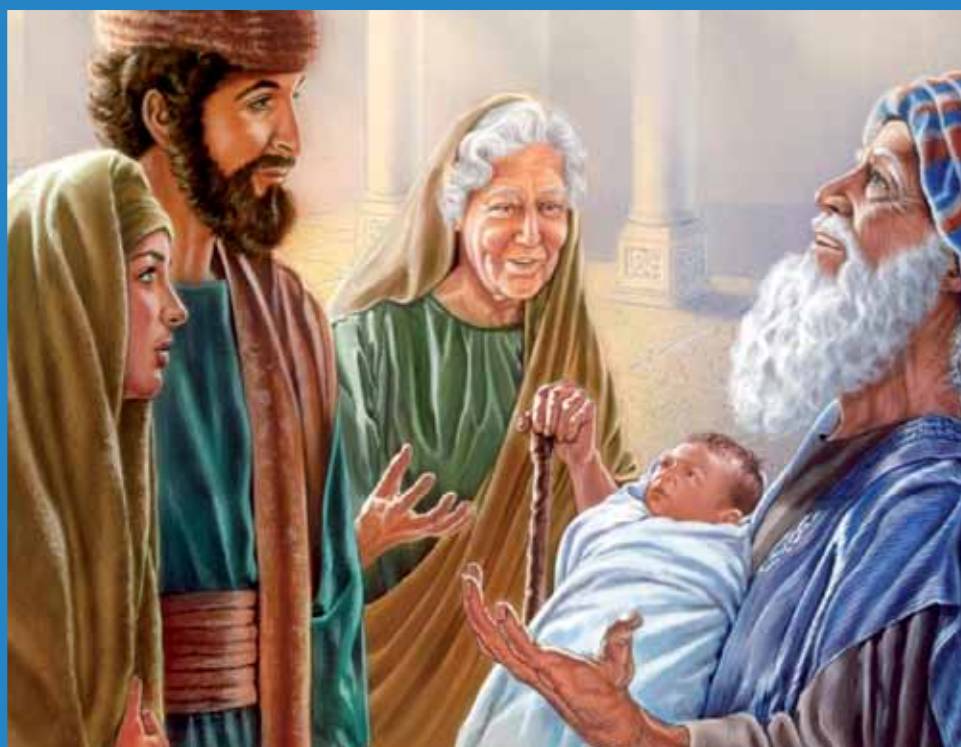

DOBRÝ PASTÝŘ

Časopis evangelického sboru v Krnově vydáván pro členy a přátele sboru
za dobrovolný příspěvek

**„...neboť mé oči viděly tvé spasení,
které jsi připravil přede všemi národy -
světlo, jež bude zjevením pohanům,
slávu pro tvůj lid Izrael.“**

Lukáš 2, 30 - 32

Světlo musí být vidět

Vánoce jsou svátky, při kterých má velkou úlohu světlo. To proto, že je den nejkratší a noc nejdelší. Jako kdyby právě v tu dobu vítězila tma nad světlem, tedy zlo nad dobrem. Jenže jak mine slunovrat, začne zase světlo získávat převahu nad tmou. Dny se dlouží a noci krátí. Je zase jasněji. Ve chvíli největší tmy začíná vítězit světlo.

Bylo by ovšem hloupé nevidět sílu zla a podlosti. Ale také by nebylo moudré nevěřit ve vítězství Boží lásky a jeho dobré moci. Bez ohledu na houstnoucí tmu víme o přicházejícím světle. Vánoce jsou časem, kdy po největší moci temného zla vítězí jasné dobro, pokoj Boží s lidmi a stejný pokoj mezi lidmi. Bůh sám přišel mezi nás.

Ale když se podíváme kolem sebe, vidíme šero, a za ním číhá tma. Tak se nám to může jevit. Společnost celkově zhrubla, ubylo vzájemného porozumění a pochopení, přibývá bezohlednosti. Je už delší dobu jasné, že klesá zájem o demokracii a roste smíření se s totalitní vládou kohosi, kdo chce všechno vlastnit a ovládat, řešit vše silnou rukou. To není malíčkost, protože tak začínaly v Evropě dva totalitní režimy minulého století a stálo to mnoho obětí nevinných lidí, velké utrpení a mravní pokles značné části národa. Nemá smysl si před tmou zakrývat oči.

My přes to všechno máme odolat a postavit se proti. Jsme na straně světla a ne tmy. To samozřejmě musí být vidět.

Vy jste světlo světa. Nemůže zůstat skryto město ležící na hoře. A když rozsvítí lampu, nestaví ji pod nádobu, ale na svícen; a svítí všem v domě.

Tak ať svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích.

Mt 5, 14-16

Být vidět jako světlo není povinnost, ale nevyhnutelnost – tak to je. A je to také výsada. Nesvítime sami ze sebe, ale jsme světlo Boží. Tak máme a můžeme obstát. Není to ovšem zadarmo.

Především nesmíme pustit to všechno zlé dovnitř, mezi sebe. K nám nepatří zlost, bezohlednost, ponižování druhých.

Nám sluší solidarita se slabšími bez jejich zlehčení. Zastání se těch, kterým silní ubližují. Láska a poctivost.

Pokud se mezi nás vloudí cokoli zlého a nepoctivého, pak pohasne naše světlo, ochabne síla i chuť do díla. Pak zahyneme, protože už nebudeme světlem, ale šerem a pak také tmou.

Vypadá to zle, ale věřím, že obstojíme, vždyť nejsme sami. Pán Bůh zná naše slabosti a pomáhá nám je překonat. Když vydal svého Syna pro záchranu hříšných lidí, jistě s námi zůstává v našich potížích nebo i prohrách. Dokončuje sám to všechno, na co my už nestačíme. Spolehněme se na jeho vedení a beze strachu přijmeme pozvání.

Vánoce jsou svátky radosti ze spasení.

Martin Litomiský

Oslavy 100 let ČCE

V Pardubicích se od 27. do 30. září konal festival koncertů, diskusí, divadel, filmů i ztišení a modliteb na oslavu stých narozenin Českobratrské církve evangelické. V rámci tohoto prodlouženého vikendu zde proběhl i sjezd mládeže, který začal již ve čtvrtek večer modlitbami ve stylu Taizé. Během pátku se hovořilo o Bohu, o víře, o občansky aktivním životě, roli církvi ve společnosti, o menšinách, migraci, nebo sociální práci. Vážnější témata střídaly koncerty, filmy, tvůrčí dílny pro děti, sporty nebo bojovka po Pardubicích.

Hlavním bodem oslav byla sobotní slavnostní bohoslužba pod širým nebem. Z pódia

na Pernštýnském náměstí ji vedl synodní senior Daniel Ženatý a v přímém přenosu ji přenášela Česká televize. Komorní orchestr Konzervatoře Evangelické akademie v Olomouci doprovázel písně během této bohoslužby. Program probíhal na více místech města – v kongresové budově Ideon, v kostele ČCE, v Bubeníkových sadech a krajské knihovně. Nabídka programu byla velmi pestrá, skoro až moc (někdy méně znamená více).

Já sám jsem se zúčastnil – kromě hlavních bohoslužeb v sobotu dopoledne – zajímavého povídání dvou mediků (chlapec a děvče), kteří se ve volném čase věnují praž-

ským bezdomovcům – ošetřují rány, boláky, poskytují první pomoc. Shlédl jsem „Film jako Brno“ – záběry z prvomájových mítinků a demonstrací v Brně z roku 2011. Zajímala mě panelová diskuse s aktivními lidmi v Jeronýmově jednotě s názvem „Proč ještě opravujeme kostely?“ Také jsem měl radost ze setkání s některými známými z Prahy, které jsem viděl poprvé po cca 30 letech, některé jsem na první pohled nepoznal. Rovněž jsem tam potkal Aleše Rosického s chotí.

Všech akcí se podle odhadu organizátorů zúčastnily dva až tři tisíce lidí.

Jiří Marek st.

Zatraceně velká zodpovědnost

Instalace bratra Martina Litomiského

V neděli 14. října odpoledne proběhla v našem kostele takzvaná instalace našeho nového kazatele br. Martina Litomiského.

Do služby jáhna ho slavnostně uvedl senior Moravskoslezského seniorátu br. Marek Zikmund, farář v Přerově. V naléhavém kázání mimo jiné pověděl, že „jde o život“ svěřených lidí a že se jedná o „zatraceně velkou odpovědnost“. Při slavnostní bohoslužbě posloužil náš pěvecký sbor čtyřmi písněmi - Soli Deo Gloria, Tebe poem, Alleluja a Benedicamus Domino. Za kolegy nového kazatele pozdravil br. Pavel Janošík (Opava), za místní ekumenu br. Alfréd Heger (CČSH), za náš sbor Petr Strnadel s Evou Roztomilou a z předchozího sboru ve Veselí kurátor Josef Trnka. Na slavnost nepřijeli zástupci všech sborů seniorátu (těch je celkem 25), ale na dnešní poměry, kdy se koná množství rozmanitých akcí, nebylo hostů zase tak málo. Sestrám patří velký dík za vydatné pohoštění. Bratr Martin je již devátým kazatelem sboru, počítáme-li historii od vzniku sboru po druhé světové válce (Kryštůfek, Holeček, Hroch, Strádalová, Kielar, Moletz, Mikoláš, Rosický, Litomiský).

/J.M.st/

Krátce

Návštěva v dílně Effatha a Benjamínu

Nově ustanovený jáhen našeho sboru Martin Litomiský se byl představit ve dvou střediscích Slezské diakonie. Jedná se o chráněnou dílnu Effatha a denní stacionář Benjamín. Na návštěvy těchto zařízení jej 6. listopadu doprovodil kurátor Jiří Marek. Cílem této aktivity bylo navázat na práci Martinova předchůdce Radovana Rosického, který střediska pravidelně navštěvoval a sloužil zde slovem. Na obou schůzkách bylo dohodnuto, že bratr Martin Litomiský tuto činnost obnoví již nyní v prosinci 2018.

Kazatelé se vymění

Na kazatelně u nás ve sboru budeme mít po čase možnost přivítat bratra faráře Pavla Janošika z Opavy, který je naším administrátorem. Stane se tak poslední neděli v roce, 30. prosince, kdy si bratr Pavel „prohodí“ kazatelnu s Martinem Litomiským. Ten bude na oplátku sloužit v opavském sboru. Dohodli se takto na posledním setkání krnovského staršovstva 12. listopadu.

Alianční týden modliteb

Jako každoročně, zahájíme nový kalendářní rok Aliančním týdnem modliteb. Jde o modlitební setkávání zástupců křesťanských církví, každý den v jiné denominaci. V Krnově proběhnou tato setkání od pondělka 7. ledna do soboty 12. ledna. Scházejí se členové ČCE, KS, ČČSH, Armády spásy, Adventistů a Katolíků.

/ps/

Vánoční hra 2018

O babylonské věži

Děti, dorost i mládež také letos pilně připravují vánoční hru. Ta letošní opět pochází z dílny Ludka Rejchrtu, bývalého faráře sboru Praha-Braník (Luděk a Miloš Rejchrtovi jsou také autory mnoha velmi známých křesťanských písní).

Hra má název „Věž“ a vychází ze starého biblického příběhu o stavbě bábelské neboli babylonské věže. Příběh vypráví o zmatení jazyků a pokažených lidských vztazích, které jsou důsledkem lidské pýchy.

Mládežníci nás svým nastudováním tohoto kusu jistě opět pobaví, poučí a dojmou. Na tento zážitek se můžeme těšit čtvrtou adventní nedělí - 23. prosince. Tutto hru mnozí z nás v kostele již viděli, a to v roce 2011. Pro naše potřeby a poměry jsou Rejchrtovy hry prostě skvělé!

Věra Marková

Večeře Páně beze změn

Večeře Páně bude i nadále na našich bohoslužbách vysluhována vždy první neděli v měsíci a o svátcích. Rozhodlo se takto staršovstvo, když projednávalo návrh na její častější vysluhování.

Administrátor sboru Pavel Janošík starší upozornil na to, že diskuse o eventuelních změnách v průběhu bohoslužeb čeká celou naši církev a například v Opavě je již v plném proudu. Dis-

kutuje se na podnět Synodní rady ČCE, která vydala novou agendu, a synodní senior Daniel Ženatý o jejím významu píše: „Společná agenda otevírá prostor pro takové slavení Kristových svátostí a naslouchání Božímu slovu, v němž nám bude dobře, společně mladým i starým, ve víře silnějším i ve víře slabším, těm, co jsou v církvi od narození i těm, kdo do ní přišli nedávno, domácím i hostům.“

Srdečné pozvání na biblickou hodinu

Milé sestry, milí bratři, zvu Vás k setkání nad textem Písma svatého. Na biblických hodinách každé úterý od 17:00 hodin probíráme Jakubovu epistolu. Je to téma zajímavé, mimo jiné i proto, že tento list bývá považován za protiklad spisům apoštola Pavla. Při bližším pohledu je však patrné, že tomu tak není. Prosím, přijďte se o tom přesvědčit.

Martin Litomiský, jáhen

Sborové odpoledne s tématem

Jak jsme prožívali 21. srpen 1968

Nápad věnovat sborové odpoledne tématu „Jaké mám vzpomínky na 21. srpen 1968“ byl vynikající. Sešli jsme se na faře v neděli 4. listopadu 2018.

Téma nebylo příliš duchovní, ale tím, že největší členů sboru postupně vzpomínalo na to, co dělal každý v den okupace před více než 50 roky, jsme my ostatní měli příležitost poznat dotyčného, potažmo dotyčnou trochu jinak, než jak se známe z jiných sborových setkání a akcí.

Jedna sestra třeba vzpomínala, jak 21. srpen prožila v porodnici s minimem informací z venku, jiná zase vyprávěla, jak se bála, při vědomí toho, že má syna na vojně, a nebylo jasné, jaké dostane armáda v souvislosti s okupací rozkazy. A nebylo s ním žádné spojení.

Pro mladší osoby byla tato vyprávění také dobrá – ti zase měli možnost prostřednictvím svědectví starších si doplnit názor na nedávnou historii naší země o pohledu přímých pamětníků.

I poté, co oficiální část sborového odpoledne skončila, probíhaly debaty v menších skupinkách u výborného občerstvení.

*Zaznamenal
B. Marek*

Instalace Radovana Rosického

V neděli díkůvzdání 7. října 2018 se v evangelickém kostele v Roudnici nad Labem konala instalace do funkce jáhna bratra Radovana Rosického v jeho novém působišti.

Slavnostní akt zahájil bratr Joel Ruml, bývalý synodní senior a administrátor roudnického sboru. Vyřídil také mnohé pozdravy od farářů a příznivců ČCE.

Celé shromáždění pozdravila osobně celá řada hostů, mezi nimiž byl také bývalý farář v Roudnici i starosta města. Instalační akt, tedy slib, přečetl a předložil bratr Tomáš Matějovský, senior.

Ke slavnostní atmosféře přispěl svým příjezdem i vystoupením pěvecký sbor ČCE Krnov, pod vedením Jiřího Plevy. Zpěváci přednesli celkem čtyři skladby. Velmi působivé bylo, když se do sboru zařadil i Radovan, jeho žena Martina a děti Karolína a Stanislav, kteří ještě nedávno do tohoto pěveckého tělesa patřili.

Kostel byl hezky vyzdoben a zaplněn. Celé setkání bylo velmi srdečné a zpěvy zazněly na oslavu našeho Pána.

Po skončení instalace bylo v sálu připraveno bohaté pohoštění, u kterého se setkali přátelé a známí z mnoha sborů naší církve. Odevšad byly slyšet vzájemné pozdravy a laskavá slova.

Než se zúčastnění s Rosickými i roudnickým sborem rozloučili, byla pořízena společná fotografie před hezkou budovou zdejšího kostela. Poté se členové krnovského sboru vydali na dalekou, téměř pětihodinovou zpáteční cestu domů.

Na toto společné setkání budou účastníci ještě dlouho vzpomínat.

Eva Velísková

Přivítali byste při bohoslužbě

Vážení čtenáři, připravili jsme pro vás sondu do názorů na mládežnické chvály provozované při našich bohoslužbách. Dotazovali jsme se víceméně náhodně, takže jsou zde odpovědi účastníků bohoslužeb, které jsme oslovili a kteří byli ochotni či měli čas odpovědět. Pro inspiraci jsme položili k té hlavní také několik doplňujících otázek: Co pro vás chvály znamenají? Chválíte Pána rádi? Prožíváte něco u chval? Jak důležitou roli hrají srdečné chvály ve vztahu k našemu nebeskému Otci? Přivítali byste promítání textů písní? Nevadí vám, když někdo u chval stojí nebo zvedá ruce? Má si každý při chválách dělat, co se mu líbí? Budeme rádi, když se také k tématu svobodně vyjádříte. Považujeme anketu za otevření svobodné a láskyplné diskuse na dané téma.

Milan Swider

Děkuji za zajímavý podnět k osobní reflexi. Přiznám se, že tady na zemi je mi dosud nejmilejší osobní chvála. Třebaže vím, že v nebi tomu bude nepochybně jinak. ;-) Někdy kolem 35. roku života se můj zájem začal posouvat od mládežnických chval ke starým písním do té míry, že jsem se některé z nich začal učit zpaměti. Pokud jde o společnou chválu, jsem moc rád a vděčný, že se u nás zpívají nejen nové, ale i ty staré písně. Poměr mezi nimi se mi zdá dobrý. Ale i kdyby se počet těch nových navýšil, ochotně se připojím. ☺

Jana Zmrzlíková

Vzhledem k tomu, že se mnou na bohoslužby chodí děti, je to trochu jiné. Není moc prostoru se soustředit. Pro mě jsou chvály v neděli dostačující, mám ráda i pís-

ně z evangelických zpěvníků. Možná by bylo fajn zařadit častěji „Večery chval“, tam si myslím, že je prostor ke chválám dostačující a všichni se tam schází k tomu účelu. To je z mé strany asi vše.

Vladimír Vašíř

Delší chvály bych přivítal za předpokladu dobrého výběru písní. Promítání textu by nebylo špatné. Jestli někdo u chval stojí nebo zvedá ruce, mi vůbec nevadí, každý to cítí a prožívá jinak.

Štěpánka Křehlíková

Záleží, co považujeme za „chválu“. Chválou při bohoslužbě může být píseň s kytarou, bicími i varhanami a myslím si, že to může každý vnímat jinak. Já považuji za chvály hlavně to, co vychází z upřímného srdce. Mnohé písně zpívané s varhanami se mi sice svým textem lí-

bí, ale vůbec je neumím zpívat a zpravidla si pak jen čtu jejich obsah a mlčím. Tím pádem je nepovažuji osobně za chválu a nevím, kam je zařadit. Z tohoto důvodu bych uvítala větší počet písní, které všichni zpívat umíme, a vyjadřují náš osobní vztah k Bohu. Chvály jsou pro mne vyjádřením díky a úcty před Bohem a přibližování se k Němu. Líbí se mi, když se lidé při nich cítí svobodně a chválí tak, jak to sami cítí. Myslím si, že je správné svěřovat chvály do vedení Duchu svatému v modlitbě tak, aby se Jím nechali vést ti, co chvály zpívají vepředu, ale také celý sbor - každý sám za sebe. Upřímná radostná chvála má určitě velikou moc, ze které má Bůh radost.

Jana Strádalová

Chvály znamenají pro mě radost a oslavu našeho Stvořitele. Zároveň je to mod-

bách delší chvály?

litba. Pro vstávání a zvedání rukou moc nejsem, protože jsem na to nebyla zvyklá a v našich sborech se to nepraktikovalo. Mně to osobně vadí. A dělat při chválách co se komu líbí to už vůbec ne, to bych si připadala jako v nějaké sektě. Byli jsme ve více sborech evangelické církve, ale nikde jsme se s tím neseptkali. Promítání písni na faře je dobrá věc, protože je tam problém s odložením zpěvníků. V kostele si myslím, že je to zbytečné.

Lenka Strnadelová

Já osobně bych přivítala, kdyby se zpívalo více chval s mládežnickou skupinkou a méně písni z Evangelických zpěvníků, které mi připadají příliš zastaralé a někdy až ponuré. Při zpívání chval s mládežnickou skupinkou si připadám blíž Bohu, je mi tak nějak blaženě-

ji a někdy se cítím velmi povznesená. To se mi při zpěvu klasických starých písni nestává, dokonce ve mně vyvolávají pocit provinilosti, i když jsem nic neprovedla. Promítání je super, ale pro mě osobně nemusí být, vidím dobře i do zpěvníku. Při chválách ať si každý dělá, co se mu líbí, nevádí mi, když někdo zvedá ruce, pokud tím nikoho neohrožuje a nenutí jiné k těmto akcím, je to svobodná vůle každého.

Jirka Marek ml.

Jasně, pokud se z toho neudělá hlavní část bohoslužeb, nezní to špatně. Určitě se dá na chválách vylepšit více věcí než jen jejich vyšší počet. Na všechno jsou ale potřeba ochotní lidé, kteří by se i do této služby zapojili. To by potom byly chvály pestřejší a klidně i delší. Jsem rád, že se konají večery chval, kde

se zapojí více lidí a kde si také užijou ti, kterým jsou chvály bližší.

Lidka Lukášová

Pro mě chvály znamenají uctívání Boha písni. Nevadí mi, když se lidé při nich nějak projevují, naopak mám radost, že se nestydí za své potřeby. Jsem pro 3-5 písni. Záleží, jak se k tomu postaví ostatní, jestli to nebudou pocítovat za zbytečné (ten přídavek).

Josef Dolek

Chvály, ať už písniemi nebo slovem, pro mě znamenají zklidnění a ztišení před modlitbou. Oba s mojí ženou Jirkou chválíme našeho Pána rádi, ale raději vnitřně než veřejně. Většinou večer před spaním děkujeme za podporu během dne a pak následuje přímlovná modlitba. Do chval vkládám všechno, co chci vyslovit Pánu, za co chci prosit, děkovat nebo důvěrně sdělit. Prožívám při tom hezký pocit. Při chválách prožívám ten nejdůležitější vztah, který můžeme k našemu Pánu mít. Co se týče množství písni, myslím si, že tři až čtyři chvály stačí. Promítání textů na faře není špatné, ale v kostele to nedoporučuji, pro velký prostor. Při chválách by měl každý projevovat svou radost podle svého naturelu a nálady, nemělo by to však přesáhnout určitou míru slušnosti a bontonu. I při chválách bychom měli dodržovat určitou úctu k našemu Pánu.

Zápis ze schůzí staršovstva za říjen, listopad (výběr)

Dokument

8. října 2018

Ohlédnutí zpět – odhalení desky v Holčovicích (v rámci česko-německého týdne), zájem o ekumenu (p. farář Pavel Zachrla), Církev živého Boha má zájem používat naši faru – br. Litomiský vyřídí, že s tím nesouhlasíme, máme téměř denně nějaké setkání

Instalace br. Martina Litomiského proběhne v neděli 14.10. – organizační zajištění – pohoštění pro hosty, pozdrav za sbor apod.

Ne 4.11.2018 – sborové odpoledne, téma: Rok 1968, sovětská okupace

So 24.11. – koná se konvent v Ostravě, za sbor zvolen br. Vladimír Strádal (náhradníci Lidka L., Vlad.Vašíř), kazatel je členem konventu automaticky (virilním), vyplnění tzv. návratky

Podlaha v suterénu se zatím dělat nebude, pro místnost nemáme jasné využití

Nabídka obce Krasov k realizaci kanalizace – nepřipojíme se kvůli minimu akcí, které tam v našem kostele děláme

Hanka Hudáková již připravuje tři adventní koncerty

Vzali jsme na vědomí, že k 1.7.2018 vystoupila ze sboru ses. Eva Loydová – vrací se do Církve čsl. Husitské, odkud pochází

Petr Strnadel jmenuje některé lidi, které by měl náš nový kazatel navštívit nejprve

Rovněž P.S. navrhuje příště otevřít téma Večeře Páně – vyhovuje nám stávající stav, četnost vysluhování VP?

12. listopadu 2018

Sborové odpoledne zhodnoceno jako vydařené (P. Strnadel, J. Marek ml.)

Dne 6.11. navštívili bratři M.L. a J.M. střediska Sl. diakonie Effatha + Benjamin, aby se domluvila služba ML v těchto zařízeních – br. kazatel bude sloužit v obou střediscích od prosince

Souhlasíme s tím, že dne 17.12. si Sl. Diakonie, stf. Effatha, zapůjčí faru pro předvánoční setkání zaměstnanců a klientů, celkem asi 35 lidí

Projednali jsme bohoslužby a adventní koncerty v adventní a vánoční době, tak aby údaje mohly vyjít v novém čísle DP (2.12.2018) – vše tam bude uvedeno

Rozhodnuto, že výtěžek všech tří adventních koncertů věnujeme středisku SD Benjamin, J.Marek st. toto sdělí pí. vedoucí V.Židkové (možnost prezentace střediska během koncertů)

Finance – uhrazen odvod do Pers. fondu + roční splátka dluhu 200 tis.Kč

Seznámení s poštou z ÚCK – konference ke strategickému plánu církve, nabídka partnerství se sbory v zahraničí, prohlášení ke 100 letům od konce 1. sv. války, duchovní pobyt v Králíkách 29.-31.3.2019

Problematika GDPR - uzamčení kartotéky atd., prohlášení na nástěnky

Br. Pavel Janošík připomíná, co letos synod mj. schválil: Jáhni mohou po 10 letech služby požádat o prohlášení za faráře, aniž by absolvovali ETF. Br. Martin Litomiský o tuto možnost požádá, starší vyslovují s tímto jednomyslný souhlas, což do žádosti potvrdí. Uzná-li Synodní rada bratra M.L. za faráře, odpadne br. Janošíkovi administrace našeho sboru (do značné míry formální).

Také jsme projednávali problematiku úklidu na faře. Zatím zůstáváme u dosavadní formy, nikoho jako placeného pracovníka (kostelníka) shánět nebudeme.

Akce „Zveme Česko na rande“ (únor 2019) se nezúčastníme pro jeho organizační náročnost.

Pro DP sepsal J.M. st.

Přestup sestry Loydové do ČČSH

Sestra Eva Loydová se rozhodla odejít z našeho sboru. Její odchod má velmi prosté vysvětlení. Od roku 2017 pečuje o svou nemocnou maminku, která byla a je celý život členkou Československé církve husitské v Pěnčíně na Moravě. Její manžel v této církvi sloužil jako farář.

Maminka projevila přání znovu docházet do této církve zde v Krnově. Proto se sestra Loydová rozhodla, že bude maminku, která je odkázána na invalidní vozík, na bohoslužby k husitům doprovázet. Sama sestra Eva do této církve od dětství patřila.

Eva Loydová byla členkou sboru ČCE celých patnáct let. Spolu s manželem Pavlem zde ve víře vychovávali své dvě děti. Pavel i starší syn Radek u nás ve sboru zůstávají.

Sestra Eva vyslovila poděkování za čas strávený v našem společenství, které ji v těžkých zkouškách posilovalo a pomáhalo. A omlouvá se všem, kterým snad vědomě či nevědomě ublížila.

Zapsala Eva Roztomilá

• Muži se scházejí v čím dál větším počtu

Mužská skupinka inspiruje

Pojed'me společně na mužskou konferenci

V pořadí již 13. konference pro muže v Malenovicích (hotel KAM) se uskuteční od pátku do soboty 25. – 26. ledna 2019. Účastníky čeká biblické vyučování na téma cesty do Emaus (Lukáš 24) aneb jak poznáváme Krista během své životní pouti.

Během konference slovem povede Ken Wilson (Fellowship Bible Church, Conway), který byl jedním z prvních přednášejících na této chlapské konferenci.

Tuto skvělou příležitost k navázání či prohloubení přátelských vztahů pořádá Společenství Aktivních Mužů, jehož hlavním cílem je po-

máhat, povzbuzovat a podpi-
rat muže na cestě ke zralosti.

Hlubokým přesvědčením organizátorů je, že dnešní muži potřebují zejména od-
mítnout pasivitu, přijmout
zodpovědnost a usilovat
o opravdovost.

V Krnově se muži k mod-
litbám a rozhovorům scházejí
ve slušném počtu asi jednou
za měsíc. A to na faře, pod
vedením Jirky Plevy a Tomá-
še Surovky. Pánové vyzýva-
jí ostatní muže k tomu, aby
se konference také zúčastni-
li. Kdo má zájem, ozvěte se!
Buď osobně nebo na email:
dobrypastyr@post.cz

/ps/

Protáhli jsme drakům křídla

I letos v říjnu měli děti a rodiče z našeho sboru možnost protáhnout svým papírovým a igelitovým drakům křídla na jednom z krnovských kopců.

Lidka Lukášová a Radek Loyda totiž zorganizovali akci „Drakiáda s opékáním“, která je sice primárně pro děti, ale přijít mohl kdokoli. Dohromady bylo účastníků tak něco do dvaceti.

Někteří museli draky dost přemlouvávat, aby se chvíli udrželi na obloze. No a když už začali lítat, tak pro změnu párkrát uletěli. Vždycky se ale našel rychlý běžec, který nedbal na prudký kopec a draka přivedl zpět.

Když už měli všichni větru, pohybu a draků tak akorát, šlo se o kus dál k Lichtensteinově rozhledně na Cvilíně. V lomu u rozhledny se pak konalo opékání párků a chlebů. Nálada byla skvělá, počasí vyšlo parádně, takže celkově se akce vydařila na jedničku. Díky za ni.

Jirka Marek Jr.

Betlém

• Chrám narození Páně v Betlémě

K vánočnímu příběhu patří Betlém. Nemyslíme teď ten, který si stavíme nebo skládáme doma. Mám na mysli město Betlém, které leží asi devět kilometrů jižně od Jeruzaléma.

Další název pro Betlém je Efrata; Starý zákon zmiňuje, že v blízkosti města zemřela Jákobova manželka Ráchel (Gen 48,7: „Když jsem přicházel z Rovin aramských, zemřela mi před očima Ráchel; bylo to v kenaanské zemi na cestě nedaleko Efraty a pochoval jsem ji tam u cesty do Efraty, to je do Betléma.“)

V Písmu se též dočteme, že Betlém je rodištěm izraelského krále Davida, proto se Betlém označoval jako Davidovo město (L 2,4: „Také Josef se vydal z Galileje, z města Nazareta, do Judska, do města Davidova, které se nazývá Betlém, poněvadž byl z domu a rodu Davidova...“)

Efrata neboli Betlém se objevuje v proctví o příchodu Mesiáše. No a náš Spasitel, Pán Ježíš, se tam také narodil, a to jako docela obyčejné dítě.

Betlém se řekne hebrejsky bet lechem a znamená to „Dům chleba“. Ježíš, který se tam narodil, potom řekl: „Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe; kdo ji z tohoto chleba, živ bude na věky. A chléb, který já dám, je mé tělo, dané za život světa.“ (J 6, 51)

A tak z Domu chleba přišel chléb života věčného. To je také poselství vánočních svátků. /ml/

Svědectví

Neberu to jako samozřejmost

Byla jsem oslovena, zda bych nechtěla napsat do nové rubriky Dobrého pastýře, protože se dlouho nikoho nedařilo najít, kdo by chtěl napsat své svědectví.

Mnoho lidí si zřejmě myslí, že nemá žádné svědectví, které by stálo za řeč či za napsání do této rubriky. Ani já

vám nebudu psát svědectví, ze kterého si sednete na zadek, pokud právě stojíte. Co je pro mě svědectvím? Každý den se modlím za naše děti, za jejich zdraví, za ochranu. Modlím se, aby jednou i ony toužily po Bohu a zažívaly jeho přítomnost ve svém životě. Modlím se za to, aby-

chom byli dobrými rodiči. A víte co? Ono se to děje. Pán Bůh nám a našim dětem žehná a ochraňuje nás. Tohle je pro mě svědectví. Svědectví o tom, jak je Pán Bůh mocný a milosrdný. Neberu to jako samozřejmost, a proto jsem o tom chtěla napsat.

Marta Marková

Židovské anekdoty

Štrůdl

Samuel je na smrtelné posteli. Celá mišpoche (rodina) se shromáždila kolem něj. Zahruje ho milými slovy, vzpomínkami, útěšlivými řeči. Samuel je občas při vědomí, občas zase ne - když tu najednou ho něco skoro přivede zpátky k životu. Nezvykle silným hlasem zvolá na svoji manželku, kterou nevidí u svého lože: „Barbaro, co to cítím? Co je to za libou vůni?“ Barbara přijde k jeho loži se slzami v očích a vysvětluje: „To je, Samueli, ten můj jablečný štrůdl s mákem, ořechy a medem.“ Samuel se skoro vztyčí v posteli: „Ach, ty jsi zlato, já ještě naposledy ochutnám tu tvoji vyhlášenou pochoutku!“ Barbara na to smutně: „Samueli, je mi líto. Ten štrůdl je až na potom.“

Židovské dilema

Jeden izraelita se ptá: „Rebe, můžеш mi na příkladu vysvětlit význam slova dilema?“

Po chvíli rabín odpoví: „Vepřové zadarmo!“

Je to barva?

Přijdou Stern a Löwi k rabimu. „Rebe, je černá barva barvou?“ Rabi se zamyslí. „Zajímavá otázka, přijďte zítra, já si ten problém prostuduji.“ Druhý den jim říká: „Prostudoval jsem Tóru a nenašel jsem nic co by říkalo, že černá barvou není. Můžeme tedy s klidným svědomím říci, že černá barvou je.“ Za pár dní jsou oba zpět. „Rebeleben, a co bílá, bílá je barva?“ Rabi si zas vezme čas na studium a druhý den říká: „Ani v tomto případě jsem nenašel nic, co by popíralo, že bílá je barvou, takže i v tomto případě můžeme říci ano, bílá je barvou.“ „Tak viděj Stern, že jsem jim prodal barevnou televizi.“

„Rabi, proč Tóra zakazuje muži, který se krátce předtím oženil, nastoupit vojenskou službu?“

„Protože mu stačí ta válka, kterou vede každý den doma!“

Nápadník na návštěvě

Šadchen /dohazovač/ přivede nápadníka do bytu k možné nevěstě.

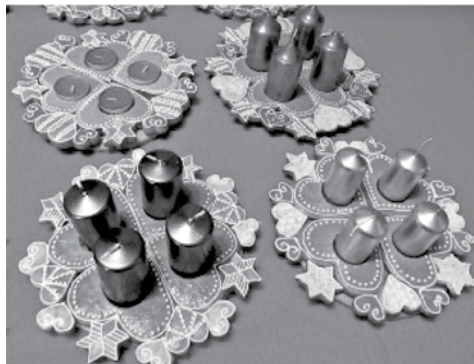
Předvádí mu nevěstu, její rodinu, cigárko vykouří, kávu vypijou, ba i bábovku, co Šarinka sama napekla, sní...

Pak se šadchen nakloní k nápadníkovi: „Tak co tomu říkáš, pane Bloch? To je dobrá famílie, tidle Taussigovi, ne? Kouknou na ty tepichy, nóbl nábytek, tam na krbu, to bude sichr stříbro, ten svícen, co? Dobrý?“

- „Já vám nevím, pane Karpeles... Tak jako jo, maj to tu hezký, ale vim já, jestli to všechno není třeba půjčený?“

- „Co? Půjčený? Ale pane Bloch, to nemůž bejt. Těm už nikdo nic nepůjčí...“

Netradiční adventní věnce se staly v rodině novou tradicí

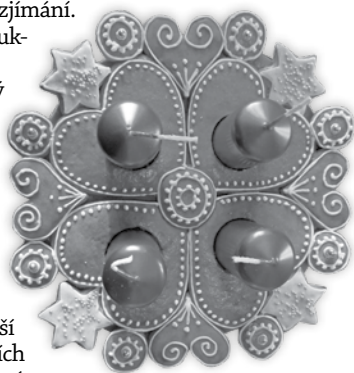
Advent je časem očekávání oslavy narození Ježíše, časem rozjímání. Advent je také čas zdobení věnců, výzdoby, úklidu bytů, pečení cukroví.

Před několika lety jsme dovezly z Maďarska pro babičku perníkový adventní věnec. Ihned jsme se rozhodly, že takový věnec zvládneme upéct i samy, protože máme praxi v pečení perníku.

Každým rokem se scházíme v polovině listopadu o víkendů a vzniká malá rodinná manufaktura. Nejdříve den dopředu připravím těsto. Druhý den dcera válí a vykrajuje, švagrová skládá na plechy, babička hlídá čas při pečení v troubě, další potírá vejcem a vnučka zdobí cukrem. Po upečení se přidávají ke zdobení i ostatní. Většinou pečeme pro příbuzné a známé 20 věnců a 30 malých svícnů.

Tímto jsme vytvořily novou rodinnou tradici. Pečení věnců přináší radost nejen nám, ale i našim blízkým v období adventu a přicházejících Vánoc.

Mirka Šimarová

Christivity – slyšeli jste již o této hře?

Dva studenti Evangelické teologické fakulty přišli s výborným nápadem – vytvořit deskovou hru, kterou nazvali Christivity.

Je to společenská hra pro skupiny mládeže, partu přátel nebo pro rodiny. Vychází z obdobné hry Aktivita, kde jde o to, znázornit pantomimicky, jednoduchou kresbou ne-

bo slovně různé pojmy. Tato hra napomáhá připomenout si biblické příběhy či ujasnit si křesťanské pravdy. Protože součástí hry je slovníček pojmů, tak se nikdo nemusí bát, že neobstojí, pokud není v náboženských či křesťanských pojmech příliš kovaný. Naopak, všichni se můžou hravou formou poučit a dozvědět se

mnoho zajímavého. Hra byla vydána v souvislosti s letošním stým výročím od založení ČCE a stojí 350 korun. Doporučujeme hru Christivity vaší pozornosti. Kupte ji třeba k Vánocům svým kamarádům, dětem nebo vnoučatům. Jeden kus už má k dispozici naše mládež a dorost.

/B.M./

Životní cesta víry IV.

Příběh Bronislava Kielara, diakona ČCE Krnov, 1971-1987

V minulém čísle jsme skončili otcovým nástupem na vojnu 20. září 1950. Z období vojenské služby se dochovala vzpomínka na to, jak otec rád navštěvoval prachovské skalní město. Sloužil totiž v Jičíně a proto, aby mohl častěji ven, vzal si dobrovolně na starost údržbu osvětlení a toalety na rotě.

Po vojně se vrátil do NHKG a začal pracovat v autokolárně v Kunčicích na závodě 28. Poté, co vystudoval večerní školu elektrotechnickou, stal se vedoucím údržby, kde měl pod sebou 50 lidí.

Svatba rodičů

28. srpna 1954 se naši rodiče brali v Liběchově, ve sborovém domě, kde sloužil bratr mé maminky Jiří Tomeš. Po svatbě rodiče bydleli v Bludovicích a tatínek začal se svým otcem stavět rodinný dům. Do sboru jsme chodili do Šenova. Na přelomu 50. a 60. let jsme se stěhovali do Suché, a naše minulé bydliště pohltil Havířov.

• Svatební fotografie novomanželů Jarmily a Bronislava Kieharových z roku 1954

Duchovní práce

Otec se mimo práci ve sboru, kde se v 60 letech stal kurátorem, setkával aktivně se členy Misijní snahy. Tato organizace pořádala kurzy, na které dojížděli lidé z různých denominací.

Pro čtenáře, kteří o Misijní snaze neslyšeli, cituji z dopisu sestry Evy Blažkové, rozené Coufalové: „V Jihlávce vlivem bratří Kolmanů vznikla Snaha. Byl to spolek rozhodných křesťanů ze všech církví. Na denominaci se nikdo nikoho neptal, členem byl ten, kdo vyznal, že věří v Pána Ježíše Krista a chce žít podle toho, co je napsáno v Bibli.“

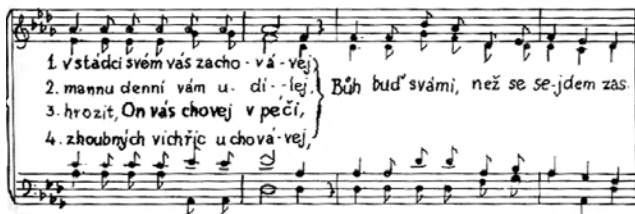
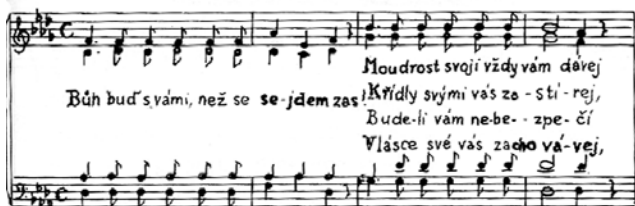
V Misijní snaze tatínek úzce spolupracoval s bratry Coufalovými, bratry Adámekem, Palou, a také nedávno zesnulým Pavlem Smetanou a dalšími. Organizovali kurzy, setkání mládeže a zajišťovali náboženskou literaturu dováženou ze zahraničí.

Coufalův zpěvník

Jistě také stojí za to připomenout, jak vznikl „Modrý neboli Coufalův zpěvník“. Na jeho vytištění se můj otec také podílel.

Sestra Blažková v dopise vzpomíná, jak její otec Tomáš Coufal měl zakázáno učit a proto musel dělat nočního hlídače. Aby neusnul, psal písně na rozmnožovací blány, které se pak tajně posílaly do Německa. Z vyprávění mého otce si pamatuji, že blány se předávaly neznámému muži a za nějaký čas se objevily modré zpěvníčky. Takto to bylo v 70. letech i s rozšiřováním náboženské literatury.

15 BŮH BUĎ S VÁMI

27

• Ukázka z takzvaného Modrého neboli Coufalova zpěvníku

V roce 1968 nastala pro otce možnost studovat na Komenského evangelické fakultě v Praze. Srpnové události studium přerušily a pokračovat bylo možno až v říjnu 1969.

Pozvání do Krnova

V dubnu 1971 byl otec pozván do Krnova br. kurátorem Vítězslavem Maláčem

st. Byla to Květná neděle a ihned po bohoslužbách přišla nabídka duchovenského místa v Krnově. Pozvání bylo potvrzeno podpisy všech starších, včetně náhradníků. Potom bylo potřeba zahájit jednání o uvolnění ze zaměstnání, dokončit dia-konské zkoušky a zařídit vše potřebné, abychom se mohli přestěhovat do Krnova.

*Pokračování příště.
Připravil Pavel Kiehar*

*Prosím mysleme na modlitbách
na naše nemocné sestry a bratry,
na ty, kteří potřebují povzbudit.*

*„Děkujeme Ti, Pane Ježíši, za ty, kteří mají za sebou
v minulých dnech lékařský zákrok nebo operaci.“*

Prosme za jejich úplné doléčení.

*Prosme za bratrskou lásku jedněch k druhým.
A kéž nám dá Pán sílu tu Jeho lásku předávat
v tomto světě dál.*

*Naši nemocní: Luboš Horák, Janička Maláčová,
Michal Vybíral, Růženka Maláčová,
Tonička Ničmanová, Jitka Růžicková.*

Znáte originální modlitbu?

Rubrika

Milí čtenáři, redakce DP si pro vás připravila rubriku, na jejíž tvorbě se podílíme společně. Pátráme v našich rodinách a připomínáme si originální a někdy jiným neznámé modlitby a modlitbičky. Přidejte se k nám a podělte se s ostatními o tyto poklady našeho duchovního života. K modlitbě připište i příběh – tedy odkud ji znáte. Předem děkujeme. Redakce DP

Příběh:

Tuto zpívanou modlitbičku mi poslala moje teta. Žije v Hoštálkové na Valašsku. Zpívala ji mládež v hoštálkovském sboru za působení tenkrát ještě mladého faráře bratra Pavla Smetany.

Miluška Čičmanová

*„Ovečkou
že Páně jsem,
tím se těším nocí, dnem,
On můj dobrý
Pastýř jest,
v bezpečí mne ráčí vést,
v lásce mne a v péči má,
mne i podle jména zná.“*

Narozeniny ve sboru

Milí oslavenci,

blíží se Vánoce, kdy budeme oslavovat nej-slavnější a nejvzácnější narozeniny v dějinách lidstva – narození Spasitele světa, Pána Ježíše Krista. Vy všichni, bratři a sestry, kteří budete v době leden až březen slavit své narozeniny, připomeňte si ve svých srdcích, že se Ježíš narodil i pro vás. Přejeme vám pevné zdraví, rodinnou pohodu, Boží ochranu a požehnání.

Pro povzbuzení přijměte verš z Izaiáše 12,2:

„Hle, Bůh je má spása, doufám a jsem beze strachu. Hospodin, jen Hospodin je má zášti-ta i píseň, stal se mou spásou.“

Za redakční radu Eva Roztomilá

leden

Zuzana **Hazan**, Jindřich **Galda**,
Vladimír **Vašíř**, Ester **Tylečková**,
Anežka **Bolková**, Karel **Tyleček**,
Marie **Čepová**, Jiří **Švéda**

únor

Jan **Kielar**, Ludmila **Lukášová**,
Denisa **Vyroubalová**, Anna **Kroupová**,
Josef **Dolek**, Viktor **Tyleček**

březen

Lubomír **Horák**, Jiří **Pleva**,
Erik **Svitil**, Soňa **Lukášová**,
Antonie **Ničmanová**, Patrik **Lukáš**,
Eva **Velišková**, Rostislav **Lukáš**,
Milada **Nálepová**, Jana **Švédová**,
Milada **Andělová**, Milan **Swider**,
Eliška **Davidová**

Chtěl bych se zeptat

Pavel Smetana

Ze sbírky básní Variace na jediné téma

*Když noc se proměnila v den
a vesmírem se píseň rozezněla
a jako na vyprahlou zem
se shůry snesla slova archanděla,
chtěl bych se zeptat pastýřů na
stráni,
těch tichých svědků Boží slávy,
zda jejich oči snesly nebes záři,
zda srdce nehrozilo puknout
strachem i radostí,
že spatří světa Spasitele.*

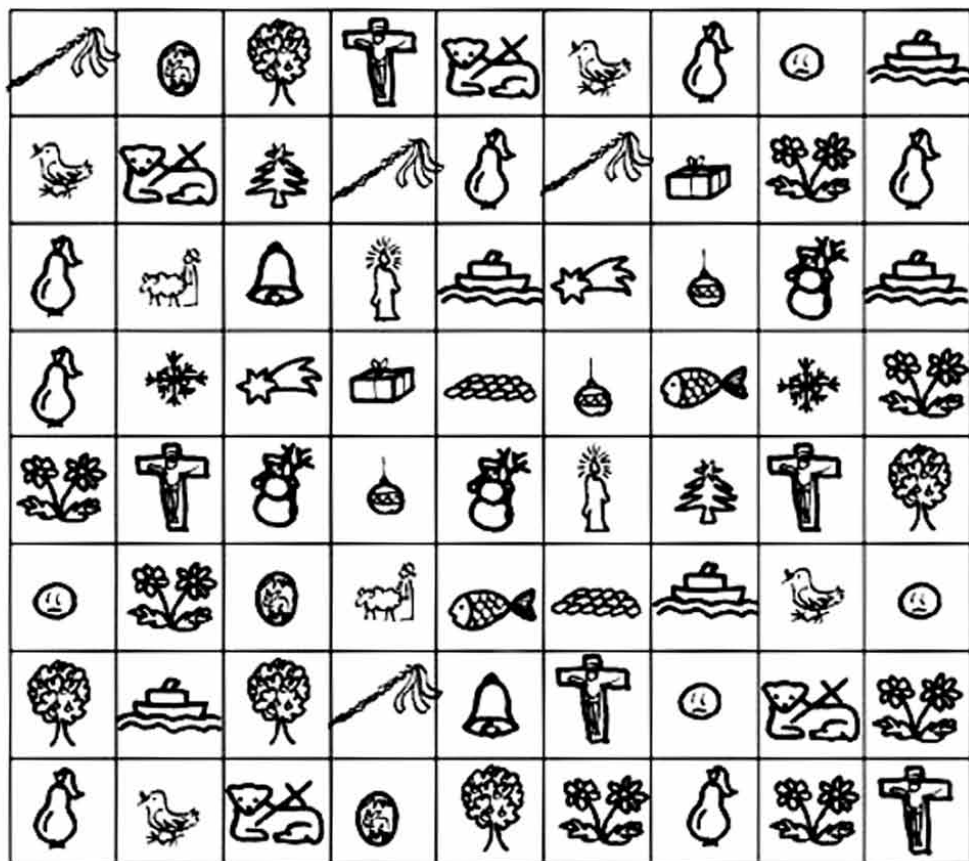
*Chtěl bych se zeptat pastýřů na
stráni,
na Božské dítě do plen zabalené,
na matku plnou milosti a krásy,
když vraceli se nazpět k jejich
vládcům,
když jejich ústa strachem
uzavřena
propukla v jásot.
Do jejich tváří v duchu hledím
a čtu v nich slova Vánoc věčných:
všem narodil se Kristus Pán.*

Stránka pro děti

Vybarvíš-li všechna políčka se symboly Vánoc, dozvíš se, proč se Pán Ježíš narodil.

Pak jistě snadno doplníš větu evangelia svatého Jana: „**Neboť Bůh tak ----- svět, že dal svého jednorozemého Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nazahynul, ale měl život věčný.**“ (J 3, 16)

Připravila Denisa Vyrubalová

Českobratrská církev evangelická v Krnově

kazatel sboru: jáhen Martin Litomiský
adresa: Farní sbor ČCE, Albrechtická 811/8,
Krnov, 794 01, tel: 552 302 109
administrátor sboru: Mgr. Pavel Janošík, mob: 739 517 284
číslo účtu sboru: 1845328379 / 0800
úřední hodiny: čtvrtek 10 – 12 hod, 16 – 18 hod.
www stránky: <http://krnov.evangelnet.cz>
na požádání: - katechetická příprava ke křtu
- vysluhování Večeře Páně nemocným členům sboru
- pastorační rozhovory, rozhovory v krizových situacích, zpověď
- předmanželské rozhovory, příprava ke sňatku

**Svatby, křty a katech. přípravy je zapotřebí dohodnout
s kazatelem sboru v dostatečném předstihu.**

Pravidelná shromáždění v Krnově:

Neděle 9.45 hod.	bohoslužby v evangelickém kostele
Úterý 17.00 hod.	biblická hodina na faře
Středa 17.00 hod.	Dorost – setkání dětí školního věku na faře
Čtvrtek 17.00 hod.	zkoušky pěveckého sboru na faře
Pátek 17.00 hod.	modlitební setkání na faře
Sobota 18.00 hod.	setkání mládeže na faře

Pravidelná setkání v Branticích:

1. pondělí v měsíci – ekum. modl. setkání **v různých církvích dle domluvy**
2. středa v měsíci **u Strádalových**, Brantice č.p. 179 na nádraží ČD v 17.00 hod.
- biblická hodina

Redakční rada :

Bedřich Marek, Eva Roztomilá, Darina Balová, Miluše Čičmanová, Miroslava Šimarová,
Petr Strnadel.

**Příspěvky: můžete předávat redakční radě, nechat na faře,
nejlépe však posílat e-mailem na adresu: dobrypastyr@post.cz**

Redakce vyzývá všechny členy i přátele sboru:

PIŠTE NÁM!

**Pište články, posílejte fotografie,
ale vítáme i připomínky, podněty a kritiku.**

dobrypastyr@post.cz

**SRDEČNĚ VÁS ZVEME NA
ADVENTNÍ KONCERTY 2018
A VÁNOČNÍ SETKÁNÍ
V EVANGELICKÉM KOSTELE V KRNOVĚ**

Neděle 2. prosince, 16:00

- Komorní sbor Staccato (Mgr. S. Olejková)
 - Ženský pěvecký sbor Krnov (Mgr. J. Hlaviznová)
 - Dětský pěvecký sbor Smetanovy notičky (D. Šupáková)
 - Doprovodná prodejní výstava výrobků lidí se zdravotním postižením z denního stacionáře BENJAMÍN Krnov Slezská diakonie
-

Neděle 9. prosince, 16:00

- Ženský sbor Legato (Mgr. Z. Odstrčilová)
 - Ženský pěvecký sbor Slavice Zábřeh (Mgr. J. Štěpánková)
 - Doprovodná prodejní výstava výrobků lidí se zdravotním postižením ze sociálně terapeutické dílny EFFATA Krnov Slezská diakonie
-

Neděle 16. prosince, 16:00

- Koncert vokálně instrumentální skupiny Okteto (Dr. Mgr. L. Šupíková)
 - Doprovodná prodejní výstava výrobků lidí se zdravotním postižením ze Sociálně terapeutické dílny M. Albrechtice - HARMONIE Krnov p. o.
-

Neděle 23. prosince, 9:45

- Dětská vánoční slavnost - divadelní hra dětí a mládeže z evangelického sboru v Krnově
-

Štědrý den, 22:30 - půlnoční bohoslužba

Výtěžek z benefičních koncertů je určen pro denní stacionář Slezské diakonie BENJAMÍN Krnov

Benefiční vstupné na koncerty 50,- Kč